

Sygn. akt I C 383/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 maja 2021 roku

sprawy z powództwa J. K., E. K.

przeciwko A. K. (1)

o zapłatę

o r z e k a :

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powodów J. K., E. K. solidarnie na rzecz pozwanego A. K. (1) kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku pełnomocnikowi powodów do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

E. K. i J. K. wytoczyli powództwo przeciwko A. K. (1) o zapłatę kwoty 7 855,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 lipca 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że na części działki gruntu oznaczonej nr geod. (...), położonej w P. przy ulicy (...), użytkowanej przez powoda na podstawie umowy dzierżawy, powodowie posadowili drewniany garaż. W dniu 14 listopada 2019 roku powódka zawarła z pozwanym umowę najmu tego garażu. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Od daty zawarcia umowy, z garażu korzystał wyłącznie pozwany. Pozwany bez wiedzy i zgody powodów zainstalował w wynajętym garażu prowizoryczne oświetlenie zasilane starym akumulatorem samochodowym. W dniu 23 kwietnia 2020 roku wewnątrz garażu wybuchł pożar, w wyniku którego garaż uległ częściowemu zniszczeniu i wymaga naprawy. W dniu zdarzenia garaż był zamknięty na kłódkę, nie stwierdzono żadnej ingerencji z zewnątrz, co w ocenie powodów uzasadnia przyjęcie, że przyczyną pożaru było wadliwe działanie instalacji oświetleniowej zainstalowanej przez pozwanego. Stosownie do kosztorysu sporządzonego na zlecenie powodów przez rzeczoznawcę P. C., koszt naprawy garażu wynosi 7 855,65 zł brutto.

Wydanym w niniejszej sprawie w dniu 24 września 2020 roku nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy w Piszczu nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powodów solidarnie całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany A. K. (1) wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zaprzeczył, że do pożaru doszło z jego winy, tj. ze względu na zamontowane przez niego oświetlenie. Zaprzeczył również, że zamontowanie oświetlenia nastąpiło bez wiedzy i zgody powodów oraz, że wyłącznie pozwany miał dostęp do posesji, na której posadowiony jest przedmiotowy garaż. Podał, że otrzymał od powodów przyzwolenie na zamontowanie w garażu oświetlenia we własnym zakresie. W tym celu, nabył specjalną lampę LED, wymagającą niskiego napięcia zasilania (12-30 V), które to zasilanie pochodziło z akumulatora. Lampa została prawidłowo zainstalowana i zaizolowana. Działała bez zarzutu. W dniu 23 kwietnia 2020 roku został telefonicznie poinformowany przez powódkę o pożarze w wynajmowanym garażu. Przybyły na miejsce służby – straż i policja – nie były w stanie określić, co stanowiło zarzewie pożaru. Dlatego w ocenie pozwanego twierdzenia powodów są gołosłowne i opierają się wyłącznie na przypuszczeniu.

Z ostrożności procesowej, w przypadku uznania, że pomiędzy działaniem pozwanego, a szkodą istnieje adekwatny związek przyczynowy, pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia oraz zarzut przyczynienia się powodów do rozmiarów szkody. Wskazał, że garaż wykonany był z materiałów łatwopalnych, do uszczelnienia i wzmocnienia ścian wykorzystane zostały płyty pilśniowe i kartony, w garażu nie było żadnych zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Sąd ustalił, co następuje:

Gmina P. jest właścicielem nieruchomości stanowiącej działkę gruntu oznaczoną nr geod. (...), położonej w P. przy ulicy (...).

Część tej nieruchomości, o powierzchni 18 m⁽²⁾, Gmina P. wydierżawia J. K. na podstawie umowy dzierżawy nr (...) zawartej w dniu 9 maja 2019 roku. Na części tej J. K. i jego żona E. K. posadowili drewniany garaż, w którym nie było instalacji oświetleniowej. W dniu 14 listopada 2019 roku pomiędzy E. K., a A. K. (1) zawarta została na czas nieokreślony umowa najmu tego garażu.

A. K. (1) wewnątrz wynajętego garażu wykonał we własnym zakresie instalację oświetleniową zasilaną niskim napięciem 12V. Do tego celu wykorzystał akumulator, przewody elektryczne oraz zakupioną na aukcji internetowej lampę LED-ową o mocy 48W, znajdującą się w obudowie aluminiowej, odporną na wodę, pył i wstrząsy.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa dzierżawy k. 10-10v; skrócony odpis aktu małżeństwa powodów k. 12; umowa najmu k. 13)

W dniu 23 kwietnia 2020 roku miał miejsce pożar opisanego wyżej garażu.

Przybyli na miejsce funkcjonariusze policji i strażacy stwierdzili, że spaleniemu uległo wewnętrzne poszycie garażu i akumulator. Nie ustalono przyczyny zdarzenia.

(dowód: informacja z Komendy Powiatowej Policji w P. k. 37; informacja z Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w P. k. 38; informacja ze zdarzenia i karta zdarzenia k. 58-59; notatnik służbowy k. 64-67)

Zamontowana przez A. K. (1) instalacja oświetleniowa nie była przyczyną pożaru.

Najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania pożaru było podpalenie. Do inicjacji ognia doszło na zewnątrz garażu w obszarze lewej ściany w przedniej jej części, tj. przy wejściu do garażu. Wypalenia zewnętrzne desek elewacyjnych lewej ściany garażu są charakterystyczne dla podpałek z użyciem substancji łatwopalnych. Widoczne okopczenia wokół włącznika światła oraz przebiegających szczątek instalacji elektrycznej są efektem wtórnym pożaru i wynikają ze spowodowanego zwarcia przewodów lub lampy od wysokiej temperatury w wyniku rozwijającego się pożaru i stopienia izolacji przewodów.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu pożarnictwa k. 200-204v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Z przepisu powyższego bezpośrednio wynika, że przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest zawinione zachowanie oraz wyrządzona w wyniku tego zachowania szkoda, natomiast z art. 361 k.c. wynika konieczność wykazania adekwatnego związku przyczynowego między zawinionym zachowaniem i naruszeniem dobra, z którego szkoda wynika.

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rolą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

W niniejszej sprawie to na powodach zatem spoczywał ciężar udowodnienia, że do przedmiotowego pożaru i będącego jego skutkiem uszkodzenia garażu doszło z winy pozwanego i wykonanego przez niego prowizorycznego oświetlenia.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dał podstaw do poczynienia takich ustaleń.

Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków nie wniosły do sprawy. Żaden ze świadków nie znał przyczyny powstania pożaru w przedmiotowym garażu. Niektórzy opierali się wyłącznie na domysłach i twierdzeniach powodów.

Bezspornie ustalono, że w przedmiotowym garażu pozwany wykonał we własnym zakresie instalację oświetleniową zasilaną niskim napięciem 12V, wykorzystując do tego celu akumulator, przewody elektryczne oraz lampę LED-ową o mocy 48W. Jednak powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu pożarnictwa w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że zamontowana przez pozwanego instalacja oświetleniowa nie była przyczyną pożaru. Wskazał, że widoczne okopcenia wokół włącznika światła oraz przebiegających szczątek instalacji elektrycznej są efektem wtórnym pożaru i wynikają ze spowodowanego zwarcia przewodów lub lampy od wysokiej temperatury w wyniku rozwijającego się pożaru i stopienia izolacji przewodów.

Zdaniem biegłego, najbardziej prawdopodobną przyczyną powstania pożaru było podpalenie. Biegły szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko. Wskazał, że do inicjacji ognia doszło na zewnątrz garażu w obszarze lewej ściany w przedniej jej części, tj. przy wejściu do garażu. Znajdujące się w tym obszarze deski elewacyjne są bowiem najmocniej i charakterystycznie wypalone pionowo od poziomu ziemi aż po dach i dalszą konstrukcję. Wewnętrzne poziome deski, stanowiące jakby drugą warstwę konstrukcji ścian garażu, nie noszą śladów rozwoju pożaru, są praktycznie nienaruszone. Wypalenia zewnętrzne desek elewacyjnych lewej ściany garażu są charakterystyczne dla podpażeń z użyciem substancji łatwopalnych. Po podlaniu lewego rogu ściany zewnętrznej, substancja spłynęła ku ziemi, stąd widoczne są wypalenia zewnętrznej elewacji aż do najniższej deski. Jednocześnie, z uwagi na szczelnie nabitą deskę elewacyjną, substancja łatwopalna oraz pożar nie przedostały się od razu do wnętrza garażu. Pożar rozwijał się dynamicznie po zewnętrznej części ściany z uwagi na rozlany inicjator, jak również samą drewnianą konstrukcję. Naturalnym jest, że płomienie szybciej rozprzestrzeniły się po pionowych ścianach ku górze, w kierunku dachu, ogrzewając i zapalając wyższe części ściany a następnie dachu. W ten sposób pożar rozprzestrzenił się w większym zakresie w górnych częściach garażu, dochodząc do wystającej drewnianej konstrukcji zadaszenia. Ogień i gorące gazy pożarowe wypaliły konstrukcję ścian przedostając się do wnętrza garażu. Płomienie oraz gorące dymy pożarowe unoszą się do góry tworząc kolumnę konwekcyjną, która w dalszej perspektywie oddziałuje na resztę konstrukcji. Stąd

drewniany strop w przedniej części lewej ściany tj. w obszarze zapoczątkowania pożaru, nosi ślady silnych wypaleń i destrukcji termicznej drewna. Zdaniem biegłego, widoczne zniszczenia pożarowe oraz duża destrukcja termiczna drewna konstrukcyjnego garażu są czytelne i oczywiste.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełnia ona stawiane jej wymogi, odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiada w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Ponadto, wydanie opinii zostało poprzedzone przeprowadzonymi przez biegłego oględzinami przedmiotowego garażu. W ocenie Sądu opinia biegłego S. L. sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną, równocześnie jest poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. Opinia jest pełna, rzetelna i logiczna, wnioski biegłego nie pozostawiają żadnych wątpliwości.

Sam fakt, że opinia ta jest niekorzystna dla powodów, nie dyskwalifikuje jej i nie uzasadnia dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej lub opinii kolejnego biegłego z zakresu tej specjalności, dlatego też Sąd pominął te wnioski dowodowe pełnomocnika powodów, uznając, iż zmierzały one jedynie do przedłużenia postępowania, oraz pominął wnioski o przesłuchanie powodów w charakterze strony, albowiem fakty, które miały zostać nim wykazane były między stronami bezsporne lub nieprzydatne dla wyjaśnienia sprawy.

Reasumując, pożar przedmiotowego garażu nie był wynikiem zawinionego zachowania pozwanego, czego konsekwencją jest oddalenie powództwa.

Mając na uwadze wynik procesu, o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu pozwanego składa się kwota 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego i kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej uiszczanej od udzielonego pełnomocnictwa.